

Uchwała Nr V/.../15
Rady Miasta Myslowice
z dnia ..... 2015 r.

**w sprawie upamiętnienia 70 - tej rocznicy wydarzeń
Tragedii Górnośląskiej roku 1945
oraz ogłoszenia Dnia Pamięci o Tragedii Górnośląskiej 1945 roku**

Na podstawie art 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) oraz § 23 ust.2 pkt.3 Statutu Miasta Myslowice (tekst jednolity: Dz. Urz. Województwa Śląskiego z 2009 r. nr 35, poz.819).

Rada Miasta Myslowice

uchwała:

§ 1

Upamiętnić 70 – tą rocznicę Tragedii Górnośląskiej 1945 roku poprzez przyjęcie oświadczenia. Treść oświadczenia stanowi Załącznik do uchwały.

§ 2

Przyjąć, że każda ostatnia niedziela stycznia będzie na terenie Myslowic obchodzona jako Dzień Pamięci Tragedii Górnośląskiej 1945 roku .

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Myslowice.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia .

Wiesław Tomanelek
Tomasz Proso

OŚWIADCZENIE

Rada Miasta Mysłowice składa hołd mieszkańcom Mysłowic i całego Górnego Śląska oraz ludzi spoza naszego regionu, którzy w styczniu 1945 r. i w kolejnych miesiącach, stali się ofiarami masowych zbrodni Armii Czerwonej i komunistycznego aparatu bezpieczeństwa.

Kiedy udręczeni II wojną światową mieszkańcy naszego regionu z nadzieją, ale także z pewnymi obawami przed wojskami radzieckimi, wypatrywali wyzwolenia, spadła na nich kolejna tragedia, która na lata odcisnęła się w ich pamięci. Tragedia tym większa, że przez kolejne dziesięciolecia nikomu nie wolno było o niej publicznie wspominać, nie mówiąc już o czczeniu zamordowanych i zmarłych.

Po wkroczeniu Armii Czerwonej w styczniu 1945 roku mieszkańcy naszego miasta spotkali się z grabieżą, gwałtami a także mordowaniem niewinnych osób. Podobnie działo się w innych częściach całego naszego regionu, na czele z najbardziej znaną tragedią w Miechowicach, gdzie wyciągano z domów wielu mieszkańców bez względu na płeć oraz wiek i ich rozstrzeliwano.

Kolejnym etapem Tragedii Górnośląskiej były wywózki na Wschód. W wielu miastach i osiedlach przemysłowych kazano ludziom przyjść do pracy m.in. w kopalniach, a następnie załadowano ich do wagonów bydłowych i wywieziono do ZSRR. Tam niewolniczo pracując w nieludzkich warunkach, w licznych kopalniach i fabrykach m.in. Donbasu umierali tysiącami. Szacuje się, że wywieziono w 1945 roku z naszego regionu nawet 90 tysięcy ludzi. Także na terenie obecnych Mysłowic znaleźli się ludzie, którzy zostali wywiezieni na Wschód. Niewielu spośród wywiezionych osób przeżyło i wróciło do swoich rodzin.

Także po wkroczeniu Armii Czerwonej, najpierw NKWD a następnie polskie komunistyczne władze uruchomiły sieć poniemieckich obozów koncentracyjnych i jako obozy pracy zaczęły je prowadzić, zamykając w nich tysiące osób. Trafili tam nie tylko ludzie uznani za niebezpiecznych, ale przede wszystkim osoby, które były niewinne. Zamknięto tam nie tylko dorosłych, ale także małe dzieci i ludzi starszych. Obozy funkcjonowały w całej okolicy- m.in. Jaworznie- Szczakowej, Oświęcimiu (dawny KL Auschwitz), Świętochłowicach- Zgodzie, Łambinowicach czy wreszcie w Mysłowicach. W naszym mieście było kilka obozów, ale najbardziej znany był w tzw. „Rosengarten” na Promenadzie. Osadzeni byli w tych obozach nie tylko mieszkańcy naszego regionu i miasta. Znaleźli się tam także działacze polskiego antykomunistycznego podziemia, harcerze, Ukraińcy, Niemcy i przedstawiciele innych narodów. Poddawani byli niewolniczej pracy w jednych obozach lub beznadziejnej bezczynności w innych. Często strażnicy ich katowali i mordowali. W momencie, kiedy wybuchły epidemie chorób zakaźnych, tysiącami umierali. Ich ciała były wrzucane do zbiorowych mogił, a wyrównana na ich miejscu ziemia miała być zarośnięta przez

roślinność. Skazani byli także na zapomnienie. niesprawiedliwie osadzeni w obozach, niewinni stracili życie, nieludzko potraktowani po śmierci, wreszcie skazani na zapomnienie, a ich rodziny na upodlenie, gdyż nikt nie dał żadnych odszkodowań osieroconym dzieciom i samotnie wychowującym matkom. Była to więc wielka tragedia rodzin, które straciły w tamtym czasie swych bliskich. Tragedia dotknęła bardzo dużą część naszego społeczeństwa. Do dziś żyje wśród nas wielu, których rodziny 70 lat temu przeżyły dramat.

Niech pamięć ofiar tragedii Górnośląskiej będzie przestrogą dla nas i dla przyszłych pokoleń, by nienawiść do drugiego Człowieka nie zdominowała naszego myślenia i naszych czynów.

Oddajemy im hołd. Cześć ich Pamięci!

Uzasadnienie

uchwały upamiętnienia 70 –tej rocznicy wydarzeń

„Tragedii Górnośląskiej” roku 1945

oraz ogłoszenia Dnia Pamięci o Tragedii Górnośląskiej 1945 roku

Rok 2015, Uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego nr IV/55/2/2014 z dnia 29.09.2014 głoszony został *Rokiem Pamięci Ofiar Tragedii Górnośląskiej 1945*. Przed 70 laty, w końcowej fazie wojny oraz po jej zakończeniu cywilna ludność naszego regionu (w tym także mieszkańcy Mysłowic), poddana została terrorowi który pozostał w pamięci naszych rodzin. Wkraczająca w 1945 roku na Śląsk Armia Czerwona dopuściła się licznych zbrodni. Dziesiątki tysięcy Górnoślązaków wywiezionych zostało do ZSRR, tysiące kolejnych osadzono w obozach administrowanych przez armię sowiecką jak i polskie władze komunistyczne. Także na terenie naszego miasta istniały obozy, w których zmarło lub zostało zamordowanych kilka tysięcy osób. Osoby te spoczywają w masowych grobach m.in. na terenie cmentarzy ewangelickiego i katolickiego w centrum miasta oraz na Cmentarzu Leśnym pomiędzy Ławkami, Wesołą i Krasowami.

W celu uczczenia ich pamięci Miasto Mysłowice włącza się w obchody upamiętniające Tragedię Górnośląską 1945 roku. Zostanie opracowany program obchodów, które uczczą pamięć ofiar tej tragedii.

Również w nawiązaniu do uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego IV/4/6/2011 z 14.01.2014 dotyczącej ogłoszenia Dnia Pamięci o Tragedii Górnośląskiej 1945 roku także na terenie Miasta Mysłowice corocznie ostatnia niedziela stycznia będzie obchodzona jako „Dzień Pamięci Tragedii Górnośląskiej 1945 roku”.

Wiesław Tomaneł

Łomosz Wrono